

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 11C/24/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5918201737
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petra Lacková
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2019:5918201737.1

Uznesenie

Okresný súd Ružomberok v spore žalobcu: 1/ Ing. L. T., nar. XX.XX.X.XXXX, bytom B. X, XXX XX P., 2/ E.. R.. Q. T., A., bytom B. X, XXX XX R., zastúpená Ing. L. om T., nar. XX.XX.X.XXXX, bytom B. X, XXX XX P., proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo obrany SR, so sídlom Kutuzovova 8, 832 47 Bratislava, IČO: 30 845 572, o žalobe na obnovu konania, takto

rozhodol:

Súd žalobu na obnovu konania doručení Okresnému súdu Ružomberok dňa 20.09.2018 odmieta.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 20.09.2018, doplnenú dňa 17.12.2018, sa žalobcovia domáhali, aby súd povolil obnovu konania vo veci vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod sp.zn. 6C/24/2011 z dôvodov uvedených v § 237 písm. a), b), c) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Zároveň navrhli, aby súd po povolení obnovy a po prejednaní veci žalobu pôvodného žalobcu zo dňa 30.05.2011 zamietol a rozhodol tak, že žalobcovia, každý v podiele 1-ica sú výlučnými vlastníkami parcely registra C, zapísanej na liste vlastníctva č. XX, vedenom pre obec I., katastrálne územie I., ako pozemok parc. Č. XXXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1905 m² a na žalovaného v podiele 1/1 do neplatného právneho úkonu kúpnu zmluvou č. BB84/2-38/2017/0919000-Kzp (povolením vkladu do katastra pod V XXXX/2017 dňa 31.08.2017), o nároku na náhradu trov žiadali aby súd rozhodol tak, že žalovaný je povinný uhradiť žalobcovm náhradu trov pôvodného aj obnoveného konania do troch dní od právoplatnosti výroku nového rozhodnutia.

2. Podanú žalobu odôvodnili tým, že predchodca žalovaného v dobe neslobody nadobudol pozemky v súčasnosti uvedené: na liste vlastníctva č. XXXXX, katastrálne územie I., okres I., obec I., vedený ako vlastníkom pozemkov registra E, parc. č. XXXX/XX -trvalé trávnaté porasty o výmere 1222 m² a parc. č. XXXX/XXX - trvalé trávnaté porasty o výmere 15 m² (ďalej len „nehnutelnosť v bode 1“) a na základe rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 6C 24/2011-261 zo dňa 6.03.2014, potvrdeného rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 8Co0/634/2014-343 zo dňa 29.06.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.09.2015 potvrdil jeho výlučné vlastníctvo. Vlastníkom nehnuteľností - pozemku parc.č. reg. „C“ č.XXXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1905 m² zapísané na LV č. XX katastrálne územie I., okres I., obec I. (ďalej len „nehnutelnosť v bode 2“), ktoré boli v tom čase vo vlastníctve predchodcu žalobcov, a to L. T., zomr. v r. XXXX v podiele 1/1. Spôsob a postupy, akými boli predchodcom žalovaného tieto pozemky nadobudnuté, boli nezlučiteľné nielen s ústavnými princípmi ochrany vlastníctva v ich dnešnom chápaní, ale boli v rozpore aj s právom platným v rozhodnom období. Táto skutočnosť je potvrdená aj obsahom vyvlastňovacieho rozhodnutia. Z obsahu výroku Vyvlastňovacieho rozhodnutia č. Výst./1362-1956 zo dňa 03.12.1956, vydaného Odborom výstavby rady ONV Ružomberok, na základe žiadosti Vojenskej stavebnej správy Žilina zo dňa 13.10.1956, č. 010798-OS-1956 o vyvlastnenie pozemku v zmysle zákona č. XX/1935 Zb. je preukázané, že k strate vlastníckeho práva navrhovateľ'ov. resp. ich právneho predchodcu nepochybne došlo bez právneho dôvodu. Vo výroku sa okrem iného ako dôvod uvádza, že investor - Československý štát, zastúpený Vojenskou stavebnou správou v Žiline už predom okupoval predmetné pozemky (strana 2 Vyvlastňovacieho rozhodnutia č. Výst./1362-1956). Táto

skutočnosť je podľa ich názoru formálne-právny titulom na obnovu ich vlastníckeho práva k uvedeným pozemkom. Nakoľko spor, v ktorom určovacou žalobou sa rieši vlastnícke právo k nehnuteľnostiam uvedeným v bode 1. nie je právoplatne skončený ani rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 2C/198/2015-287 zo dňa 10.05.2017, keďže proti tomuto rozsudku bolo podané odvolanie zo dňa 10.06.2017 a odvolací súd vo veci doteraz nerozhodol, preto formou žaloby na povolenie obnovy konania, ktorú sa žalobcovia rozhodli podať, a tým po jej právoplatnosti a znovu prejednaní veci novým rozhodnutím sa má dosiahnuť obnova vlastníckych práv a zhoda medzi skutočným stavom a stavom v katastri nehnuteľností vo vzťahu k nehnuteľnosti uvedenej v bode 2. Okresný súd Ružomberok rozsudkom č.k. 6C/24/2011-261 zo dňa 6.3.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 8Co/XX4/2014-343 zo dňa 29.06.2015, zároveň potvrdil skutočnosť, že v čase vyvlastnenia sa jednalo o poľnohospodársky pozemok - lúka a teda išlo o pôdu, ktorá tvorila poľnohospodársky pôdny fond. Žalobcovia ďalej poukázali na súvisiace súdne konanie, a hlavne na bod 3. a 4. odôvodnenia uznesenia Okresného súdu Ružomberok č.k. 9C/29/2009-871 zo dňa 15.8.2018, ktorým súd na návrh žalobcov prerušil konanie: bod. 3 uznesenia: „Návrhom doručeným súdu 22.09.2017 žalobcovia navrhli konanie prerušiť podľa § 164 Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP"). Návrh zdôvodnil tým, že prebehlo súdne konanie, ktoré neriešilo vlastníctvo, ale len zápis vlastníctva na základe Vyvlastňovacieho rozhodnutia č. Výst./1362-1956 zo dňa 3.12.1956, vydaného Odborom výstavby rady ONV Ružomberok a z ktorého jednoznačne vyplýva, že nehnuteľnosti pred vyvlastnením mali charakter poľnohospodárskej pôdy, čo dokazuje aj zápis v pozemkovej knihe katastrálneho územia Ružomberok vo vložke č. XXXX a vo vyvlastňovacom dekréte. Prijatím zákona č. 229/1991 Zb. v súlade s § 22 ods. 1 došlo k zániku práva štátu nakladať s uvedeným majetkom ako s vlastným a na základe § 22 ods. 2 uvedeného zákona vznikol nájomný vzťah. Tento nájomný vzťah vznikol na základe zákona bez ohľadu na to, či sa vie, alebo nevie, kto je vlastníkom takéhoto majetku bez ohľadu na to, či sa oprávnený vlastník prihlási alebo nie. Žalobca považuje za preukázané, že účinnosťou uvedeného zákona t.j. 24.06.1991 došlo k zániku vlastníckych a užívacích práv štátu k majetku, ktorý je predmetom súdneho konania a ktorý štát nadobudol na základe Vyvlastňovacieho rozhodnutia. Doteraz žiadny zákon neobnovil takto zaniknuté právo štátu. Bod. 4 uznesenia: „Aj keď súd v roku 2015 zapísal vlastníctvo rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k. 6C/24/2011-261 zo dňa 06.03.2014, potvrdeného rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 8Co/XX4/2014-343 zo dňa 29.06.2015 na základe nezákonného Vyvlastňovacieho dekrétu tým nerozhodol o tom, že vyvlastnenie bolo zákonné, ale len formálne po takmer 60 rokoch priznal vlastníctvo povinnej osobe. Stalo sa tak aj napriek tomu, že právo štátu užívať tento majetok zaniklo v súlade s § 22 ods. 1 písm. e) Zákona o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov dňom jeho účinnosti, t.j. dňom 24. júna 1991. Preto žalobcovia podaním zo dňa 30.08.2017, ako oprávnené osoby podali žiadosť o navrátenie vlastníctva k týmto pozemkom a o ich vydanie. konanie o tejto žiadosti je vedené ako správne konanie Okresným úradom Ružomberok, pozemkový a lesný odbor. Žalobcovia zároveň predložili kópiu predmetného podania.“ Na Okresnom úrade Ružomberok, pozemkový a lesný odbor v súčasnosti prebiehajú dve správne konania v zmysle reštitučných predpisov, a to na základe podaného návrhu zo dňa 30.08. 2017 - Uplatnenie práva na vrátenie vlastníctva k pozemkom podľa § 5 ods. 1 zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a na základe podaného návrhu zo dňa 04.02.2018 - Výzva na vydanie nehnuteľnosti podľa § 9 ods. 1 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov. V označených reštitučných konaniach prvostupňový správny orgán rozhodnutiami neprávoplatne rozhodol z dôvodu podaných odvolaní zo dňa 02.09.2018 a zo dňa 15.09.2018. Skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy uvedené, resp. opísané v označených podaniach -odvolaniach aj s trestnoprávnym rozmerom, z ktorých niektoré z nich nepochybne nemohli byť použité v pôvodnom konaní potvrdzujú danosť uvedenú v časti I. tejto žaloby. Potvrdzujú teda, že spôsoby a postupy, akými boli predchodcom žalovaného tieto pozemky nadobudnuté, boli nezlučiteľné nielen s ústavnými princípmi ochrany vlastníctva v ich dnešnom chápaní, ale boli v rozpore aj s právom platným v rozhodnom období. Takisto potvrdzujú, že keď súd v roku 2015 zapísal vlastníctvo rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k. 6C/24/2011-261 zo dňa 6.03.2014, potvrdeného rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 8Co/XX4/2014-343 zo dňa 29.06.2015 na základe nezákonného vyvlastňovaného dekrétu tým nerozhodol o tom, že vyvlastnenie bolo zákonné. ale len formálne po takmer 60 rokoch priznal vlastníctvo povinnej osobe. Okresný súd Ružomberok túto skutočnosť uviedol v uznesení z 15. augusta 2018. ktorým prerušil vecne súvisiace konanie sp.zn. 9C/29/2009, nakoľko na tento akt sú relevantné dôvody v zmysle § 164 Civilného sporového poriadku. V tejto súvislosti tiež uviedli, že v zmysle dňa 31.08.2018 doručenej písomnosti z Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VI/3 Pz 23/18/1000-10 zo dňa 09.08.2018, podania týkajúce sa

veci v súvisiacom súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 9C/29/2009 (ktorým sa konkretizuje zo zákona vzniknutý nájomný vzťah) sú trestnými oznámeniami a boli odovzdané na ďalšie konanie trestnému odboru Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky. V zmysle dňa 13.09.2018 doručeného Upovedomenia č. IV/6 GPt 60/17/1000-11 zo dňa 17.08.2018 od uvedeného odboru GP SR boli podania v časti týkajúcej sa trestného úseku postúpené na ďalšie konanie Krajskej prokuratúry Trnava. Na základe uvedeného žiadali, aby súd pripustil obnovu konania. K žalobe priložili vyvlastňovacie rozhodnutie, uznesenie Okresného súdu Ružomberok č.k. 9C/29/2009-871, odvolanie zo dňa 02.09.2018, 15.09.2018, upovedomenie z Generálnej prokuratúry SR.

3. Z pripojeného súdneho spisu sp.zn. 6C/24/2011 mal súd za preukázané, že Okresný súd Ružomberok rozsudkom č.k. 6C/24/2011-261 zo dňa 6.3.2014 vo výroku I. určil, že navrhovateľ - Slovenská republika, Ministerstvo obrany Slovenskej republiky je výlučným vlastníkom parcely registra „C“ zapísanej na LV č. XX, vedenom pre Obec I., katastrálne územie I. ako pozemok parc. č. XXXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1905 m² na odporcov v 1. a 2. rade, každý v podiele 1 a vo výroku II. navrhovateľovi voči odporcom v 1.a 2. rade priznal náhradu trov konania vo výške 293,40 €. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 21.09.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 8Co/XX4/2014-343 zo dňa 29.06.2015, ktorým odvolací súd rozsudok Okresného súdu Ružomberok vo výroku I. potvrdil, výrok o trovách konania zmenil tak, že navrhovateľovi voči odporcom priznal náhradu trov konania vo výške 269,12 € a nevrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

4. Podľa § 397 Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP"), proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak

a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní,

d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením,

e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo

f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

5. Podľa § 400 CSP žalobu na obnovu konania môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

6. Podľa § 403 ods. 1 a 2 CSP žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

7. Podľa § 405 CSP odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania nie je prípustné.

8. Podľa § 406 CSP v žalobe na obnovu konania sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie označenie rozhodnutia, proti ktorému smeruje, v akom rozsahu sa napáda, dôvody obnovy konania, skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že žaloba je podaná včas, dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť žaloby preukázať, ako aj to, čoho sa domáha ten, kto obnovu konania navrhuje.

9. Podľa § 407 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, možno rozšíriť len počas trvania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania.

10. Podľa § 408 CSP dôvody obnovy konania možno meniť len počas trvania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania.

11. Podľa § 409 CSP na konanie o žalobe na obnovu konania sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie.

12. Podľa § 410 CSP žalobu na obnovu konania prejedná súd, ktorý o veci rozhodoval v prvej inštancii.

13. Podľa § 413 ods. 1 CSP súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak

- a) bola podaná oneskorene,
- b) bola podaná neoprávnenou osobou,
- c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná,
- d) ide o dôvod uvedený v § 129 alebo
- e) je zjavne nedôvodná.

14. Predpokladom toho, aby súd pripustil obnovu konania vo veci, v ktorej už raz právoplatne rozhodol, je splnenie všetkých zákonných procesných podmienok upravených v § 397 až 408 CSP. Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatný rozsudok prvostupňového alebo odvolacieho súdu. Obnova konania má povahu výnimky zo zásadnej nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia a vzhľadom na prelomenie zásady *res iudicata*, ktorá zabezpečuje právnu istotu strán sporu, je jej prípustnosť vo viacerých smeroch obmedzená. Žalobu na obnovu konania môže podať len strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Civilný sporový poriadok v § 398 a nasl. obsahuje taxatívny výpočet rozhodnutí súdu, ktoré môže strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, napadnúť žalobou na obnovu konania, náležitosti žaloby na obnovu konania ako i taxatívny výpočet dôvodov v ktorých je obnova konania prípustná, subjektívnu trojmesačnú a objektívnu trojročnú lehotu na podanie žaloby na obnovu konania, ktorých zmeškanie má za následok procesnú preklúziu práva podať žalobu na obnovu konania. Z uvedených ustanovení zákona jednoznačne vyplýva, že predmetom obnovy môže byť zásadne právoplatný rozsudok (rovnako aj uznesenie schvaľujúce zmier a právoplatný platobný rozkaz). Dôvody obnovy konania ustanovuje CSP v § 397 ods. 1 ich taxatívnym výpočtom. Prísnosť a striktnosť úpravy obnovy konania nie je samoučelná. Zrejším záujmom a snahou zákonodarcu bolo prispievať k zachovaniu právnej istoty a pripustiť výnimku zo zásady nezmeniteľnosti už raz právoplatne rozhodnutej veci len výnimočne za predpokladu naplnenia zákonom presne stanovených podmienok.

15. Objektívnou podmienkou prípustnosti žaloby na obnovu konania je zachovanie zákonných lehôt, ktoré CSP pre podanie žaloby na obnovu konania predpisuje (§ 403 CSP). Z uvedeného dôvodu súd v prvom rade skúmal to, či bola žaloba na obnovu konania podaná žalobcom na súd včas. Zákon na podanie žaloby na obnovu konania stanovuje jednak objektívnu lehotu a jednak subjektívnu lehotu, pričom tieto lehoty (subjektívna i objektívna) sú lehotami zákonnými a nie je možné ich predĺžiť ani skrátiť.

16. Objektívna lehotu na podanie návrhu na obnovu konania je v zmysle § 403 ods. 2 CSP trojročná a začína plynúť od okamihu, kedy obnovou konania napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. V tomto prípade obnovou konania napadnutý rozsudok Okresného súdu Ružomberok č.k. 6C/24/2011-261 zo dňa 6.3.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina č.k. 8Co/XX4/2014-343 zo dňa 29.06.2015, nadobudol právoplatnosť dňa 21.09.2015, pričom žaloba na obnovu konania bola podaná na súd dňa 20.09.2018, z čoho je zrejmé, že trojročná objektívna lehotu na podanie žaloby na obnovu konania na súd bola žalobcom zachovaná.

17. Súd po dôkladnom preskúmaní podanej žaloby, má za to, že žalobcovia nepreukázali, a to je pre posúdenie včasnosti podanej žaloby o obnovu konania podstatné, začiatok plynutia subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania. Subjektívna lehotu na podanie tohto návrhu je 3-mesačná; jej začiatok plynie od času, keď sa ten, kto obnovu navrhuje, dozvedel o dôvode obnovy alebo keď mohol dôvod obnovy uplatniť, čiže ide o moment, kedy subjekt, na ktorý sa právna norma viaže, subjektívne vnímal určitú skutočnosť vonkajšieho sveta. Z podanej žaloby jednoznačne nevyplýva dátum, kedy sa žalobcovia dozvedeli o dôvode obnovy alebo kedy mohli dôvod obnovy uplatniť, a z tohto dôvodu nie je jasné, kedy subjektívna lehotu na podanie žaloby na obnovu konania začala plynúť, pričom preukázanie skutočnosti, že subjektívna lehotu na podanie návrhu na obnovu konania bola zachovaná, zaťažuje toho, kto obnovu navrhuje. Žalobcovia iba uviedli dôvody, respektíve skutočnosti pre ktoré podali žalobu na obnovu konania, (nezákonnosť vyvlastňovacieho dekrétu, postupy pri nadobudnutí nehnuteľnosti žalovaným,...), ktoré nemohli podľa ich názoru uplatniť v pôvodnom konaní, avšak neuviedli, kedy

sa o tomto dôvode dozvedeli, a teda žalobcovia žiadnym spôsobom nepreukázali skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že žaloba je podaná včas. V danom prípade môže súd len predpokladať, že subjektívna lehota začala plynúť dňa 30.08.2017, resp. najneskôr dňa 04.02.2018, t.j. dátumy, kedy žalobcovia ako osoby oprávnené podali návrhy na Okresný úrad Ružomberok, pozemkový a lesný odbor, ktorými žiadali navrátenie vlastníctva k týmto pozemkom a vydanie týchto pozemkov. Súd pozukazuje už na to, že žalobcovia s niektorými poznatkami o dôvodoch obnovy konania disponovali už v rámci konania vedenom na Okresnom súde Ružomberok sp.zn. 9C/29/2009, čo možno vyvodiť z odôvodnenia v bode 3. a 4. uznesenia č.k. 9C/29/2009-871 zo dňa 15.08.2018, ktorým bolo konanie na základe návrhu žalobcov zo dňa 22.09.2017 prerušené. Z uvedeného vyplýva, že žalobcovia mohli objektívne podať žalobu na obnovu konania na súd už dňa 01.09.2017 (deň nasledujúci po dni, kedy podali návrh na Okresný úrad Ružomberok na vrátenie vlastníctva k pozemkom), resp. najneskôr dňa 05.02.2018 (deň nasledujúci po dni, kedy podali návrh na Okresný úrad Ružomberok na vydanie nehnuteľnosti). Keďže žalobcovia nepreukázali včasnosť podania žaloby, keď podali žalobu na obnovu konania na tunajší súd dňa 20.09.2018, t.j. v zmysle predchádzajúcich dedukcii po viac ako roku (30.08.2017), resp. viac ako pol roku odo dňa (04.02.2018), kedy sa dozvedeli o dôvode, na základe ktorého podali na súd žalobu na obnovu konania, bola žaloba podaná na súd po uplynutí subjektívnej lehoty tri mesiace, a súd postupujúc podľa § 413 ods. 1 písm. a) CSP odmietol žalobu na obnovu konania, keďže táto bola podaná oneskorene.

18. Ak žaloba na obnovu konania nie je podaná v subjektívnej lehote, ktorá môže plynúť len v rámci objektívnej, nie je už nutné skúmať či je tu daný niektorý z dôvodov obnovy konania podľa § 397 CSP a žalobu je možné uznesením odmietnuť už podľa § 413 ods. 1 písm. a) CSP. (uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 17Co/66/2018 z 24.05.2018).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Ružomberok (§ 355 ods. 2 CSP v spojení s § 357 písm. c) a § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a jeho podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).